

ved Bestemmelsen af Tjenestetidens Længde, at denne Ændring, der nu har givet sig Udslag ude i Driften, ikke ogsaa bør give sig Udslag i Administrationen. Det er det, der tilsigtes opnaaet ved det foreliggende Lovforslag. Men jeg er samtidig ganske enig med den højtærede Finansminister, naar han betonede, at der her burde gives visse Lempelser, Lempelser, som faar sit Udtryk i selve Loven, og som kan ske efter Forhandling med Tingenes Finansudvalg, idet jeg er klar over, at det gælder om at knytte de dygtigst mulige Mænd til Administrationen, og at man derfor ikke kan afskære disse fra i nogen Maade at søge ogsaa andre Indtægter ved Bibeskæftigelse, ligesom jeg mener, det har Interesse for deres Uddannelse i al Almindelighed, at de ser noget mere til Livet, end de ser indenfor selve den røde Bygning.

Da den højtærede Finansminister saa udførligt har gjort Rede for Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Friis-Skotte: Paa mit Partis Vegne kan jeg tiltræde det foreliggende Lovforslag, der indfører saadanne Ændringer i Tjenestemandsløven, som er foreslaaet af Sparekommissionen og senere med nogle mindre Ændringer tiltraadt af Tjenestemandorganisationerne. Jeg kan endvidere give min fulde Tilslutning til den Tak og Anerkendelse, som den højtærede Finansminister her fra denne Plads ved Lovforslagets Fremsættelse ydede de Repræsentanter for Tjenestemandorganisationerne, der har haft Sæde i Sparekommissionen, og Ministerens klart udtalte Forstaaelse af, hvad Organisationernes Tilslutning til Forslagene betyder for deres rigtige Gennemførelse. Jeg beklager kun, at Organisationernes Tilslutning ikke i samme Grad var den højtærede Minister nødvendig, den Gang Ministeren i Vinter gennemførte en Nedskæring i Konjunkturtillæget med saa stor en Del som en Trediedel, thi allerede da havde Ministeren jo gennem Sparekommissionens Resultater med Hensyn til Arbejdstidsregler og Nedsættelse af de særlige Pengeydelser mødt en Imødekommenhed fra Tjenestemændenes Side, som repræsenterer langt den største Del af de 39 Mill. Kr., som Ministeren nu opgør den samlede Besparelse til. Det forekom mig derfor, at Tjenestemændene havde haft Grund til at vente en Overenskomst med en mere rimelig og lemfældig Nedskæring af Konjunkturtillæget. Jeg vil nu blot

haabe, at Ministerens her udtalte anerkendende Ord til Tjenestemændene for deres Borgersind, for deres Forstaaelse af Tidens vanskelige Forhold, vil forpligte den højtærede Minister til næste Gang, Konjunkturtillæget staar paa Dagsordenen, at vise en tilsvarende Imødekommenhed og Forstaaelse overfor Tjenestemændene, idet Ministerens anerkendende Ord til Tjenestemændene først da bliver andet og mere end blot venlige Ord.

Jeg er ligeledes enig med Ministeren i, at man efter at have gennemført Millionbesparelser for Personalet ude i de store Etater, særlig for det underordnede Personale, ikke kunde gøre Holdt overfor Centraladministrationen og de Administrationskontorer, som skal ligestilles dermed, og jeg lykønsker Ministeren til, at det er lykkedes at overvinde den Sparetræthed, som ganske øjensynligt gjorde sig gældende baade fra Administrationens og Regeringens Side, efterhaanden som Sparebestræbelsernes Konsekvenser nærmede sig de ædlere Dele af Statsadministrationslegemet, specielt den røde Bygning. Kun vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det er et lignende Udslag af Sparetræthed, der har holdt et af Sparekommissionen udarbejdet Forslag vedrørende en Afvikling af de sønderjydske højere Embedsmænds store Bestillingstillæg tilbage hos Ministeren, eller om der kun foreligger en Forsinkelse i Fremsættelsen her paa Rigsdagen. Man kan nemlig efter min Mening heller ikke gøre Holdt overfor disse Embedsmænd, efter at alle andre Tjenestemænd i Sønderjylland med Udgangen af indeværende Finansaar forudsættes at faa deres Tillæg helt afviklet og derefter maa jævntiltes med de øvrige Tjenestemænd i Danmark. De smaa og middelstore Tjenestemænd, som nedsendtes til Tjeneste i Sønderjylland, fik som bekendt de første tre Fjerdingaar Dagpenge som Tillæg til Lønnen for at modvirke Følgerne af de økonomiske Forhold, Tjenestemændene maatte leve under. Derefter fik de halve Dagpenge et Fjerdingaar og derefter et særligt sønderjydske Stedstillæg paa henholdsvis 600 og 400 Kr. i Byerne og paa Landet, hvilket Tillæg i indeværende Finansaar er delt i henholdsvis 480, 360 og 180 Kr., hvorefter det er forudsat, at de almindelige danske Stedstillægsregler skal være gældende for Sønderjylland, saaledes at Tillæget ganske bortfalder paa Landet og kun skal oprettholdes i Byerne og Steder af bylignende Form. Anderledes er det med de højere